

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
เลขรับ..... ๕๒๘๑
วันที่..... ๒๒ ก.ค.๖๒.
เวลา..... ๑๖.๐๗ น.

ที่ อว.๗๒๐๔/๒๕๖๒

คณะกรรมการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ถนนเสรีไทย คลองจั่น บางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

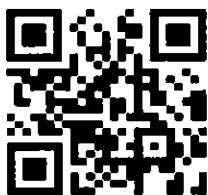
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) สารระสังเขปของโครงการ

๒) แบบสอบถาม

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) ได้มอบหมายคณะผู้วิจัยจากคณะกรรมการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณา จันทรสม เป็นหัวหน้าโครงการ ให้ดำเนินการวิจัย เรื่อง “บทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย” โดยมีสารระสังเขปของโครงการวิจัยตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) นั้น

ในการดำเนินงานดังกล่าวจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์ท่านแจ้งให้คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนของท่านตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) และขอได้โปรดส่งแบบสอบถามที่ดำเนินการแล้วกลับมายัง อีเมลล์ proj.nida@gmail.com หรือ ท่านสามารถตอบแบบสอบถามทางอิเล็กทรอนิกส์ <https://forms.gle/yr9pbNs711Z6QSpJA> ภายในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ อันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่คณะผู้วิจัยด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

Scan me

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณา จันทรสม)

หัวหน้าโครงการ

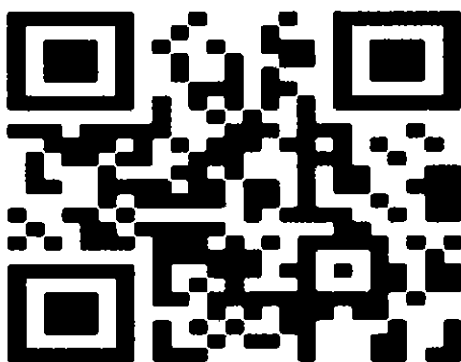
หมายเหตุ สำหรับท่านที่ส่งแบบสอบถามกลับภายในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ ทางผู้วิจัยจะขอส่งบัตรของขวัญ เพื่อแสดงความขอบคุณต่อท่าน ขอได้โปรดระบุอีเมลล์ของท่านในการรับบัตรกำนัลด้วย จะขอบพระคุณมาก

ประชาสัมพันธ์ตอบแบบสอบถาม

“บทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย”

Scan QR Code เพื่อตอบแบบสอบถามสำหรับประชาคมของมหาวิทยาลัย

Scan me

หมายเหตุ สำหรับท่านที่ส่งแบบสอบถามกลับภายในเดือนพฤศจิกายน ทางผู้วิจัยจะขอส่งบัตรของขวัญ เพื่อแสดงความ
ขอบคุณต่อท่าน ขอได้โปรดระบุอีเมลล์ของท่านในการรับบัตรกำนัลด้วย จะขอบคุณมาก

สาระสังเขปของโครงการ

โครงการ เรื่อง “บทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย”

จัดโดย คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

๑. ความสำคัญของปัญหา

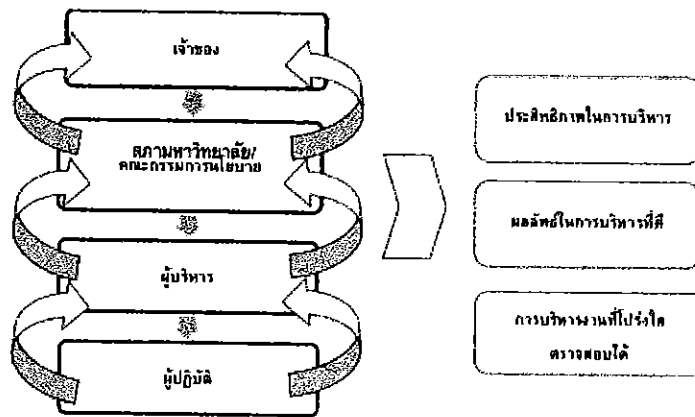
สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ตามพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐให้สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คำนึงว่าวิจัยให้บริการวิชาการ และมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กอปรกับสถาบันอุดมศึกษาของไทยกำลังเผชิญกับประเด็นท้าทายจากปัจจัยภายในและภายนอกอย่างมาก อาทิ สภาพการแข่งขันในการจัดการศึกษาที่เพิ่มขึ้นจากการเข้ามามีบทบาทของภาคเอกชนในการจัดการศึกษา การมีรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย เช่น การจัดการศึกษาทางไกล การจัดการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์ เป็นต้น การเคลื่อนย้ายของคนที่ทำได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้ความแตกต่างของโครงสร้างกลุ่มผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ทั้งเชื้อชาติ ภูมิภาค การศึกษา และประสบการณ์ของผู้เรียน ความเป็นสากลมากขึ้น และความคาดหวังบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการสร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ผ่านกระบวนการวิจัยและการให้บริการวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะแรงงานสู่ตลาดและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เพิ่มสูงขึ้น

นอกจากนั้น สถาบันอุดมศึกษาไทยยังเผชิญความเสี่ยงสำคัญที่เกี่ยวกับการกระจายแหล่งรายได้ให้มีความหลากหลายขึ้น การลดระดับการพึ่งพาเงินทุนจากภาครัฐ และการผูกโยงผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษากับการจัดสรรเงินอุดหนุนจากภาครัฐมากขึ้นในอนาคต อันเนื่องจากการออกนอกระบบเพื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ

อย่างไรก็ดี ในช่วงที่ผ่านมามีปัญหาข้อร้องเรียนที่เกิดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งปัญหาข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับความไม่โปร่งใสในการบริหารจัดการ ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการได้มาของผู้บริหารระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษา เช่น การสรรหาอธิการบดี และได้มาขององค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ปัญหาการแบ่งฝั่งแบ่งฝ่ายในการบริหารงาน การทุจริตประพฤติมิชอบ การสืบทอดอำนาจการบริหาร รวมถึงปัญหาคุณภาพในการจัดการศึกษา การเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่ได้มาตรฐาน และการรับนักศึกษาเกินกว่าศักยภาพของมหาวิทยาลัย เป็นต้น จากข้อมูลของศาลปกครองชั้นต้น กรณีผู้ถูกฟ้องคดีเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำแนกตามเรื่องที่ฟ้อง ในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา มีจำนวนกรณีฟ้องร้องมากกว่า ๕๐๐ กรณี สะท้อนถึงปัญหาธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาระดับหนึ่ง (ณดา จันทร์สม, ๒๕๕๙: ตารางที่ ๑ หน้า ๙๐)

การใช้หลักธรรมาภิบาลในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษามีเป้าหมายสำคัญเพื่อ ๑) ประสิทธิภาพในการบริหาร เช่น การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ มีการลงทุนที่สอดคล้องกับความต้องการอย่างเพียงพอและคุ้มค่าถูกต้องตามระเบียบ ๒) ผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาที่ดี เช่น ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ ผลงานวิชาการที่สร้างสรรค์ขึ้นถูกนำไปใช้ประโยชน์ และ ๓) การดำเนินงานในทุกกระบวนการมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ (เกษม วัฒนชัย, ๒๕๕๓) ถือเป็นประเด็นสำคัญมากในปัจจุบัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถตอบสนองความคาดหวังของสังคม และเผชิญความท้าทายที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งกรอบในการกำกับดูแลควรครอบคลุมผู้ที่เกี่ยวข้อง ๔

ฝ่าย ได้แก่ เจ้าของ สภามหาวิทยาลัย/คณะกรรมการมหาวิทยาลัย ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน เพื่อการบรรลุ เป้าหมายธรรมาภิบาลนั้น (ภาพที่ ๑)

ที่มา: พัฒนาจาก "บันทึกของคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการข้าราชการ" (เกษม วัฒนชัย, 2553: 6)

ภาพที่ 1 แนวคิดธรรมาภิบาลในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยภายใต้การดูแลของรัฐในปัจจุบันสามารถแบ่งออกได้เป็น สองกลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งมีสถานะเป็นส่วนราชการอยู่ภายใต้ระเบียบ และการกำกับดูแลจากภาครัฐโดยตรง แต่ทั้งนี้ก็มีพระราชบัญญัติในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นกฎหมายในการกำกับควบคุมที่สำคัญ และกลุ่มที่สอง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือเรียกว่า มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ กล่าวคือ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีการบริหารจัดการอิสระแยกจากระบบราชการ (autonomous university) แต่ยังคงได้รับเงินอุดหนุนทั่วไป (block grant) ที่รัฐจัดสรรให้เป็นรายปีโดยตรง เพื่อใช้จ่ายตามความจำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา โดยคาดหวังข้อดีของการออกนอกระบบ เช่น เพื่อเกิดความคล่องตัวในการบริหารมหาวิทยาลัยมากขึ้น ลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาล มหาวิทยาลัยสามารถเปิดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้ และสวัสดิการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทียบเท่าเอกชน แต่ทั้งนี้ ก็มีข้อเสียของการออกนอกระบบที่มีการกล่าวถึงกันอยู่บ้าง อาทิ งบประมาณส่วนหนึ่งยังต้องขอรับการจัดสรรจากรัฐบาลอาจทำให้นักการเมืองเข้ามามีบทบาทในมหาวิทยาลัยได้ ค่าเล่าเรียนอาจเพิ่มสูงขึ้น ตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้มีรายได้น้อยทางอ้อม คณะหรือหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุนในการเปิดสอนอาจจะต้องปิดตัวลง การบริหารงานของฝ่ายบริหารอาจจะไม่โปร่งใส ตรวจสอบได้ยาก อีกทั้งพระราชบัญญัติฯ ที่มีลักษณะของการบริหารจัดการ “ทรัพย์สิน” ของมหาวิทยาลัย ไม่ได้มุ่งถึงการบริหาร “การศึกษา” ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

จากแนวความคิดการพัฒนาระบบธรรมาภิบาลในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา (ภาพที่ ๑) ข้างต้น ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จึงมีประเด็นสำคัญในโครงสร้างส่วนของเจ้าของ ที่อาจจะไม่สามารถระบุความเป็นเจ้าของได้อย่างชัดเจน แต่ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยต้องตอบสนองความคาดหวังของสังคมในด้าน ๆ ต่างได้ จึงเสมือนว่าสังคมคือเจ้าของมหาวิทยาลัยในอีกนัยหนึ่ง ดังนั้น จากความไม่ชัดเจนของเจ้าของที่จะทำหน้าที่ตามบทบาทของการกำกับธรรมาภิบาลจึงต้องพึ่งพาคณะกรรมการนโยบาย หรือ สภามหาวิทยาลัยอย่างมากในการกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยสามารถทำหน้าที่ตามความคาดหวังของสังคมได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (ม.๓๖) ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง

มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

สภามหาวิทยาลัย เป็นองค์คณะบุคคลซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแลกิจการโดยทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะการวางนโยบายการบริหารและพัฒนาสถาบัน การออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของสถาบัน ตลอดจนอำนาจในการอนุมัติอนุญาตต่าง ๆ จึงเป็นองค์คณะบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษา และช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้การบริหารกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถก้าวไปสู่การแข่งขันในระดับชาติและระดับนานาชาติได้อย่างเข้มแข็ง

....สภามหาวิทยาลัยจึงทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสังคมที่จะกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่สังคมได้มอบหมาย เป็นเสมือนรอยต่อหรือจุดเชื่อมระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมภายนอก ที่จะสะท้อนความต้องการจากสังคมภายนอกเข้ามาสู่มหาวิทยาลัย และดูแลให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนี้ สภามหาวิทยาลัยจึงต้องมีองค์ประกอบที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น ต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสม มีเครื่องมือและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะเอื้อต่อการควบคุมดูแลมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ที่สำคัญที่สุดคือ สภามหาวิทยาลัยต้องมีความตระหนักรู้ และมีทัศนคติที่ถูกต้อง ว่าหากมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ไม่สอดคล้องกับพันธกิจ ความเสียหายก็จะเกิดแก่ประเทศชาติ สภามหาวิทยาลัยจึงเป็นความหวังและเป็นปราการทางยุทธศาสตร์ด่านแรกที่จะปกป้องสังคมและประเทศชาติฝากไว้ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัยให้ช่วยนำพาชาติไปสู่ความเข้มแข็ง...

(ภาวิช ทองโรจน์, ๒๕๕๕: ๕)

ที่ผ่านมาปัญหาธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาจากการร้องเรียนความไม่ชอบธรรม และการประพฤติผิดในสถาบันอุดมศึกษา อาจแบ่งเป็นสามประเด็นหลัก^๑ ได้แก่

- ๑) การสรรหาผู้บริหารและสภาสถาบันอุดมศึกษา
- ๒) การจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน
- ๓) การลอกเลียนผลงานทางวิชาการ รวมถึงการจ้างทำและคัดลอกวิทยานิพนธ์

ซึ่งการขาดธรรมาภิบาลในการสถาบันอุดมศึกษาจะนำไปสู่ผลกระทบที่สำคัญ อาทิ การมีข้อร้องเรียนมาก การบริหารกิจการต่าง ๆ เกิดภาวะชะงักงันหรือหยุดชะงัก สถาบันอุดมศึกษาอ่อนแอ ไม่สามารถพัฒนาหรือแข่งขันได้ บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน สังคมขาดความศรัทธา การยอมรับ และความเชื่อถือ ประสบปัญหาการเงิน และการบริหารทรัพยากร ฯลฯ

ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องศึกษาบทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการที่สอดคล้องตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อเสริมความเข้มแข็งให้กับมหาวิทยาลัยในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

¹ การประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ระหว่างรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อาทิ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ท., สำนักงาน ป.ป.ช., สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) อ้างอิงจาก <http://www.chumphon2.mju.ac.th/km/?p=529>

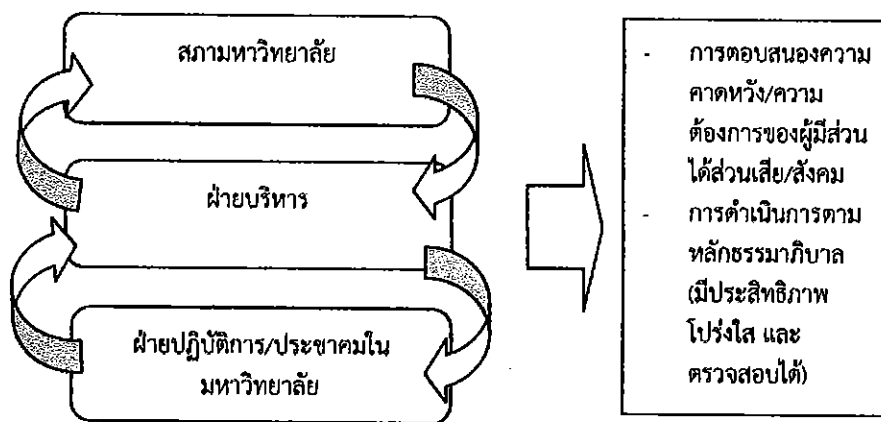
๒. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อตอบปัญหาของการวิจัย คือ บทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างไร และทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ๒ ประเภท ได้แก่ มหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย รวมถึงแนวทางปฏิบัติในต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

- ๑) เพื่อศึกษาแนวทางในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาจากต่างประเทศ
- ๒) เพื่อศึกษากฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการได้มาและการสรรหาสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยของรัฐ
- ๓) เพื่อศึกษาบทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ๒ ประเภทหลัก ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยเปรียบเทียบระหว่างกัน และแนวทางของต่างประเทศ
- ๔) เสนอแนะแนวทางในการเสริมความเข้มแข็งในการทำหน้าที่ตามบทบาทของสภามหาวิทยาลัย ในการกำกับธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสามารถบรรลุเป้าหมายในการตอบสนองความต้องการของสังคมได้

๓. กรอบแนวคิดหลักในการวิจัย (conceptual framework)

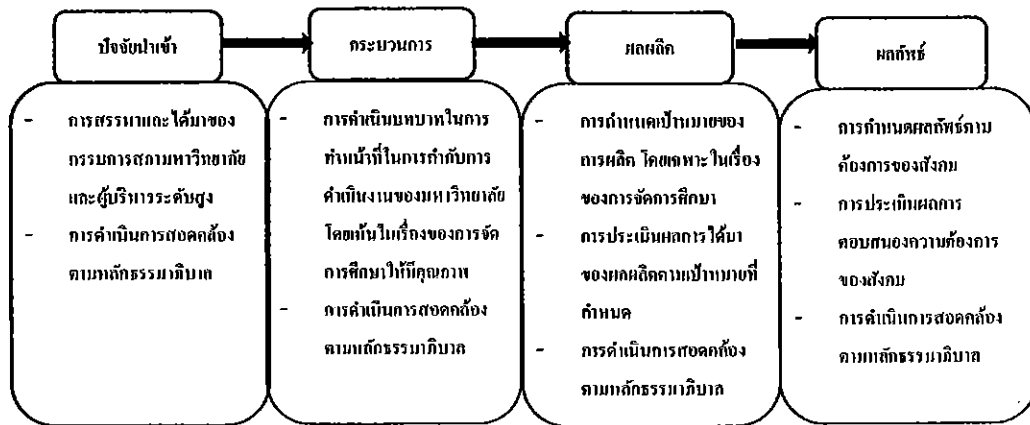
การศึกษานี้จะกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครอบคลุมถึงโครงสร้างในการกำกับธรรมาภิบาลตามองค์ประกอบ สภามหาวิทยาลัย ฝ่ายบริหาร และฝ่ายปฏิบัติการ/ประชาคมในมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ตามความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/สังคม และมีการดำเนินงานสอดคล้องตามหลักธรรมาภิบาล (ภาพที่ ๒)

ภาพที่ ๒ โครงสร้างการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา

โดยพัฒนากรอบแนวคิดจากการทำงานเชิงระบบ จากปัจจัยนำเข้า-กระบวนการ-ผลผลิต-ผลลัพธ์ โดยมีกรอบแนวคิดในการศึกษาในแต่ละส่วนดังภาพที่ ๓

ภาพที่ ๓ กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาจะยึดกรอบการดำเนินงานสอดคล้องตามหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมและพัฒนา ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักการสำคัญ ๖ ประการ ได้แก่

๑) หลักนิติธรรม (The Rule of Law) ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตาม โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล

๒) หลักคุณธรรม (Ethics, Morality) ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน เมตตา กรุณา เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ทั้งความประพฤติกุศลและจิตใจ

๓) หลักความโปร่งใส (Transparency) ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ การบริหารจัดการมีระบบ ระเบียบ กระบวนการ ขั้นตอน ที่ชัดเจน ตรวจสอบได้ทั้งการให้ข้อมูลและให้โทษ

๔) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับรู้ ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การตัดสินใจ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

๕) หลักความรับผิดชอบ (Responsibility and Accountability) ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา รวมถึงความรับผิดชอบต่อผลงาน หรือปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบและกล่าวิพากษ์วิจารณ์ผลจากการกระทำของตน

๖) หลักความคุ้มค่า (Cost-Effectiveness or Utility) ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก และการรักษาพัฒนาทรัพยากรให้สมบูรณ์ยั่งยืน เช่น มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดเป้าหมายและพันธกิจที่สอดคล้องกับนโยบายและวิสัยทัศน์ ยึดหลักความประหยัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ยึดหลักการให้ผลตอบแทนตามผลงาน และมีการตรวจสอบได้

โดยกำหนดขอบเขตในการศึกษา ครอบคลุมมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยจะศึกษาในภาพรวม และศึกษาเจาะลึกเป็นกรณีศึกษาจากมหาวิทยาลัยตัวอย่างประเภทละ ๓ มหาวิทยาลัย โดยจะศึกษาในประเด็นหลัก ดังนี้

- ๑) ระบบและกลไกที่ในการได้มาซึ่งนายกสภาและกรรมการสภาสถาบัน และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ได้บุคคลที่มีทั้งความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรมจริยธรรม สามารถช่วยพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาคือได้
- ๒) การเป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารกิจการสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล
- ๓) ระบบและกลไกในการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา มีค่านิยม/วัฒนธรรมองค์กรที่ดีในการปฏิบัติงาน
- ๔) ระบบและกลไกในการสร้างความตระหนักต่อบทบาทและหน้าที่ของประชาคมในสถาบันอุดมศึกษา ต่อความรับผิดชอบต่อนตนเอง ต่อภารกิจของมหาวิทยาลัย ต่อสถาบันอุดมศึกษา ต่อนักศึกษา และต่อสังคม
- ๕) การมีส่วนร่วมของประชาคมในสถาบันอุดมศึกษาในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในด้านต่าง ๆ
- ๖) การมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาของตน
- ๗) การศึกษาบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ (สกอ.) ในการส่งเสริมให้ผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยมีความรู้ทักษะในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

การศึกษากลไกรติดตามและประเมินผลการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาของหน่วยงานภาครัฐ (สกอ.)

๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษามีแผนในการใช้ประโยชน์ทั้งทางด้านวิชาการ และประโยชน์ต่อองค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล รวมถึงเผยแพร่ให้เข้าถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อมหาวิทยาลัยในวงกว้าง โดยมีแผนในการใช้ประโยชน์ดังนี้

- ๑) เผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการระดับชาติในฐานข้อมูล TCI (กลุ่ม ๑)
- ๒) การนำเสนอผลการศึกษาในการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีการจัดทำรายงานสืบเนื่องการประชุมฯ (Proceedings)
- ๓) การเผยแพร่ผ่านบทความสั้นในหนังสือพิมพ์
- ๔) การเผยแพร่ผลการศึกษาในการสรุปผ่าน Infographic ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย
- ๕) การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย จัดส่งรายงานผลการศึกษาพร้อมบทสรุปสำหรับผู้บริหารให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย

โครงการวิจัย “บทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา:
กรณีมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย
ดำเนินการโดย คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(สกว.)

แบบสอบถามสำหรับประชาคมของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง ผู้ให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม หมายถึง ประชาคมของมหาวิทยาลัยที่มีใช้ผู้บริหารระดับสูงตามค่านิยมของการศึกษา ในที่นี้ ประกอบด้วย คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน หากมีตำแหน่งบริหารต้องมีใช้อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย “บทบาทของสภามหาวิทยาลัยในการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย” ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) คณะผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย โดยข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและจะได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบที่ประมวลผลแล้วเท่านั้น คณะผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านแสดงในแบบสอบถามจะไม่ได้รับการเผยแพร่โดยบุคคลหรือสถาบัน และจะไม่มีกระบวนการระบุตัวตนเฉพาะว่าแบบสอบถามที่ได้รับมาจากสถาบันการศึกษาใดและบุคคลใด

หากท่านมีข้อสงสัยหรือปัญหาในการให้ข้อมูลตามแบบสอบถามฉบับนี้ กรุณาติดต่อผู้ประสานงานโครงการ คุณอัมมิสา ธิโรโสภณ โทรศัพท์ ๐๙๒-๕๑๔-๙๓๑๙ อีเมล: proj.nida@gmail.com

ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ-สกุล _____

ตำแหน่งทางวิชาการ _____ ตำแหน่งบริหาร (ถ้ามี) _____

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งบริหารตามที่ระบุข้างต้น _____ ปี _____ เดือน

E-mail _____

ส่วนที่สอง ข้อมูลของสถาบันอุดมศึกษา

๒. ชื่อสถาบันอุดมศึกษา _____

๓. ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๔. โปรดระบุการรับรู้ของท่านถึงการดำเนินการของมหาวิทยาลัยของท่านในเรื่องดังต่อไปนี้

การดำเนินการ	เป็นประจำ	บางครั้ง	ไม่มีการดำเนินการ
การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย			
การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวและแผนปฏิบัติการ			
การติดตาม ทบทวน และประเมินผลแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ			
การจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงิน			
การติดตามและประเมินผลแผนกลยุทธ์ทางการเงิน			
การจัดทำแผนการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล			
การติดตามและประเมินผลแผนการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล			
การจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงและภาวะฉุกเฉิน			
การติดตามและประเมินผลแผนการบริหารความเสี่ยงและภาวะฉุกเฉิน			
มหาวิทยาลัยของท่านมีการเปรียบเทียบการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ กับสถาบันการศึกษาอื่นในกลุ่มเดียวกัน			
มีการชี้แจงต่อประชาคมถึงผลลัพธ์ของการดำเนินการในแต่ละปีว่าเป็นไปตามพันธกิจ			
มีการแถลงหรือมีนโยบายเกี่ยวกับเสรีภาพทางวิชาการ และ/หรือมีการกำหนดกฎระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับเสรีภาพทางวิชาการสำหรับคณาจารย์และบุคลากรสายวิชาการ			

๕. ในภาพรวม ท่านคิดว่ากลุ่มบุคคลดังต่อไปนี้ มีส่วนร่วมกับสภามหาวิทยาลัยในการกำกับดูแลการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยของท่านในระดับใด

กลุ่มบุคคล	ระดับการมีส่วนร่วม			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
คณาจารย์				
บุคลากรสายสนับสนุน				
นักศึกษา				
ผู้ปกครอง				
ศิษย์เก่า				
นายจ้างและตลาดแรงงาน				
ผู้แทนจากชุมชน				
ผู้แทนจากภาคประชาสังคม				
หน่วยงานรัฐ				
อื่น ๆ โปรดระบุ				

ส่วนที่สาม ความคิดเห็นต่อการกำกับธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา

โปรดทำเครื่องหมาย หรือ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

๖. ท่านมีความเห็นด้วยในระดับใดกับคำกล่าวดังต่อไปนี้

	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๑)	ไม่เห็น ด้วย (๒)	เห็นด้วย (๓)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๔)	ไม่มีข้อมูล เพียงพอที่ จะสามารถ ระบุได้
๑) การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยของท่านมุ่งเน้น ผลสัมฤทธิ์ของงาน (Result Oriented)					
๒) หน่วยงานที่กำกับดูแลการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีกระบวนการกำกับ ดูแลที่เอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลงการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน					
๓) ท่านคิดว่า หน่วยงานภาครัฐ (เดิม สกอ. ปัจจุบันเป็นกระทรวง อว.) ที่ทำหน้าที่อยู่ใน ปัจจุบันมีบทบาทในการส่งเสริมให้สภา มหาวิทยาลัยและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามี ความรู้และทักษะในการบริหารมหาวิทยาลัยให้ สอดคล้องตามหลักธรรมาภิบาล					
๔) ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับวาระการ ประชุม และรายงานการประชุมสภา มหาวิทยาลัยได้ง่าย และทันความต้องการ					
๕) สภามหาวิทยาลัยมีการออกกฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับต่างๆ ที่ทันสมัย					
๖) สภามหาวิทยาลัยมีการออกกฎ ระเบียบ และ ข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับของบุคลากรใน มหาวิทยาลัยและสังคม					
๗) สภามหาวิทยาลัยใช้หลักคุณธรรมในการ ดำเนินงาน เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน เมตตากรุณา เสียสละ และเห็นแก่ ประโยชน์ส่วนรวม					
๘) สภามหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกในการ ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรใน สถาบันอุดมศึกษา มีค่านิยม/วัฒนธรรมองค์กร ที่ดีในการปฏิบัติงาน					
๙) กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีคุณธรรมในการ ดำเนินงาน					

	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๑)	ไม่เห็น ด้วย (๒)	เห็นด้วย (๓)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๔)	ไม่มีข้อมูล เพียงพอที่ จะสามารถ ระบุได้
๑๐)มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการเสริมสร้าง วัฒนธรรมสุจริต					
๑๑)มหาวิทยาลัยมีกฎระเบียบที่ป้องกันการเกิดผล ประโยชน์ทับซ้อน					
๑๒)มหาวิทยาลัยมีแผนและกระบวนการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบ					
๑๓)มหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบถ่วงดุลภายใน อย่างมีประสิทธิภาพ					
๑๔)ผู้บริหารและบุคลากรตำแหน่งสูงใน มหาวิทยาลัยของท่านปฏิบัติงานอย่างซื่อสัตย์ สุจริตเป็นแบบอย่างให้บุคลากรรุ่นใหม่ของ มหาวิทยาลัยถือปฏิบัติตาม					
๑๕)ท่านเห็นว่าการกระทำการทุจริตเป็นเรื่องนำ ละอาย					
๑๖)หากท่านพบเห็นว่ามีผู้กระทำการทุจริตใน หน่วยงาน ท่านไม่ลังเลที่จะร้องเรียนหรือแจ้ง ข้อมูลให้หน่วยงานตรวจสอบ					
๑๗)มหาวิทยาลัยของท่านมีการตรวจสอบ และ ลงโทษทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการทุจริต อย่างจริงจัง					
๑๘)มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่กระบวนการอำนวยความสะดวกหรือการให้บริการนักศึกษาหรือผู้ มาติดต่ออื่น ๆ ด้วยการแสดงให้เห็นถึงขั้นตอน และระยะเวลาที่ใช้อย่างชัดเจน					
๑๙)สภามหาวิทยาลัยมีกระบวนการดำเนินงานที่ โปร่งใส มีการเปิดเผยข่าวสารข้อมูล และ สามารถตรวจสอบได้					
๒๐)สภามหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ประชาคม และผู้ มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้รับรู้ข้อมูล และมีโอกาสแสดง ความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย วางแผน และตัดสินใจ					
๒๑)กรรมการสภามหาวิทยาลัย มุ่งมั่นปฏิบัติงาน อย่างโปร่งใสและซื่อสัตย์ สุจริต					

	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๑)	ไม่เห็น ด้วย (๒)	เห็นด้วย (๓)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๔)	ไม่มีข้อมูล เพียงพอที่ จะสามารถ ระบุได้
๒๒)ผู้บริหารมหาวิทยาลัย มุ่งมั่นปฏิบัติงานอย่าง โปร่งใสและซื่อสัตย์ สุจริต					
๒๓)มหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรการ กลไก หรือ การวางระบบ ในการเผยแพร่ข้อมูลของ มหาวิทยาลัยต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของ มหาวิทยาลัย					
๒๔)มหาวิทยาลัยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็น ปัจจุบัน					
๒๕)มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ข้อมูลสถานะทาง การเงิน ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย และทันกับ ความต้องการ					
๒๖)มหาวิทยาลัยมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการ ดำเนินงานอย่างชัดเจน ถูกต้อง ครบถ้วน และ เป็นปัจจุบัน					
๒๗)มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่นโยบายเกี่ยวกับการ จ่ายค่าตอบแทนกรรมการสภามหาวิทยาลัย อย่างชัดเจน					
๒๘)มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่นโยบายและ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน					
๒๙)มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่หลักเกณฑ์ในการ คัดเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัย					
๓๐)มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่หลักเกณฑ์ในการ ได้มา/สรรหา อธิการบดี					
๓๑)มหาวิทยาลัยมีการกำหนดมาตรการ กลไก หรือ การวางระบบ ในการดำเนินการเพื่อส่งเสริม ความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้าง					
๓๒)มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ บันทึกรายละเอียด วิธีการและขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเป็น ระบบ					
๓๓)ท่านคิดว่า โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัยของ ท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีความ เหมาะสม					

	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๑)	ไม่เห็น ด้วย (๒)	เห็นด้วย (๓)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๔)	ไม่มีข้อมูล เพียงพอที่ จะสามารถ ระบุได้
๓๔) ท่านคิดว่าวิธีการได้มา/สรรหากรรมการสภา มหาวิทยาลัยของท่านมีความชัดเจนและ ตรวจสอบได้					
๓๕) สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับความ คิดเห็นของประชาคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน					
๓๖) ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยของท่านในด้านต่าง ๆ					
๓๗) ท่านมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดธรรมภิ บาลในมหาวิทยาลัยของท่าน					
๓๘) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังความ คิดเห็นของนักศึกษาและผู้ปกครอง					
๓๙) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังความ คิดเห็นของบุคลากรสายสนับสนุน					
๔๐) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังความ คิดเห็นของคณาจารย์					
๔๑) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังความ คิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้าง					
๔๒) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังความ คิดเห็นของผู้ใช้งานวิจัย					
๔๓) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังความ คิดเห็นของศิษย์เก่า					
๔๔) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังความ คิดเห็นของชุมชนและสังคม					
๔๕) สภามหาวิทยาลัยตระหนักในสิทธิหน้าที่ สำนึก ในความรับผิดชอบต่อสังคม ใส่ใจปัญหา สาธารณะ และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา					
๔๖) สภามหาวิทยาลัยมีความรับผิดชอบในผลงาน หรือปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้ ตลอดจนมีความพร้อมที่จะถูก ตรวจสอบ และกล้าที่จะยอมรับผลจากการ กระทำของตน					
๔๗) สภามหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติงานตามหน้าที่					

	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๑)	ไม่เห็น ด้วย (๒)	เห็นด้วย (๓)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๔)	ไม่มีข้อมูล เพียงพอที่ จะสามารถ ระบุได้
๔๘) สภามหาวิทยาลัยสามารถกำกับดูแลให้ผู้บริหาร ดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ					
๔๙) ท่านทราบถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม และ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยของท่านเป็นอย่างดี					
๕๐) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการรับฟังเรื่อง ร้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ					
๕๑) มหาวิทยาลัยมีกระบวนการในการแก้ปัญหา เรื่องร้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ					
๕๒) กฎ ระเบียบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เอื้อให้เกิด การปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อตอบสนองต่อความ ต้องการใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว					
๕๓) สภามหาวิทยาลัยมีการกำกับให้ฝ่ายบริหารวาง แผนการใช้จ่ายเงินและการใช้ทรัพยากรอย่างมี ประสิทธิภาพ					
๕๔) สภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดเป้าหมายและ พันธกิจที่ สอดคล้องกับนโยบายและวิสัยทัศน์					
๕๕) สภามหาวิทยาลัยยึดหลักการให้ผลตอบแทน ตามผลงาน					
๕๖) สภามหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานตามภารกิจได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
๕๗) ท่านเข้าใจถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภา มหาวิทยาลัยของท่านเป็นอย่างดี					
๕๘) กรรมการสภามหาวิทยาลัยของท่านส่วนใหญ่ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นหรือเคยเป็น ผู้บังคับบัญชาของท่าน					
๕๙) หากท่านไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของ กรรมการสภามหาวิทยาลัยของท่าน ท่าน สามารถคัดค้าน หรือแสดงความไม่เห็นด้วยกับ การตัดสินใจดังกล่าวได้อย่างเต็มที่					
๖๐) ข้อบังคับหรือกฎระเบียบที่ผ่านการพิจารณา ของสภามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นข้อบังคับ หรือกฎระเบียบที่เอื้อต่อการบริหารงานของ					

	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๑)	ไม่เห็น ด้วย (๒)	เห็นด้วย (๓)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (๔)	ไม่มีข้อมูล เพียงพอที่ จะสามารถ ระบุได้
มหาวิทยาลัย และเป็นประโยชน์กับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียของมหาวิทยาลัย					
๖๑)มหาวิทยาลัยควรยึดหลักความแสดงความ รับผิดชอบ (Accountability) ต่อผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียของมหาวิทยาลัย โดยงานสอนและ งานวิจัยควรเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์และมีความ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม					
๖๒)สภามหาวิทยาลัยมีบทบาทสูงในการกำกับการ ประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อรักษามาตรฐาน ทางวิชาการของมหาวิทยาลัย					
๖๓)ระบบประกันคุณภาพทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ที่เป็นอยู่ใน ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยของท่าน มีส่วนช่วยให้ มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการที่สอดคล้องตาม หลักธรรมาภิบาล					
๖๔)คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยควรมีความเป็น อิสระ (Autonomy) ในทางวิชาการที่สามารถ แสดงความเห็น สอน หรือทำงานวิจัยในเรื่องที่ เป็นประโยชน์ในทางวิชาการ โดยไม่ควรถูก กำกับจากหน่วยงานของรัฐ					
๖๕)สภามหาวิทยาลัยของท่านมีกรรมการที่เป็น ตัวแทนจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ มหาวิทยาลัยจากทุกภาคส่วน					
๖๖)สัดส่วนกรรมการสภามหาวิทยาลัยของท่านมี ความเหมาะสม และไม่ถูกครอบงำโดย กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เป็นตัวแทนจาก กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง					
๖๗)กรรมการสภามหาวิทยาลัยของท่านเป็นผู้มี ความรู้ความสามารถในการดำเนินงานอันเป็น ภารกิจของสภามหาวิทยาลัย					
๖๘)กรรมการสภามหาวิทยาลัยของท่านเป็นผู้อุทิศ ตนเพื่อดำเนินงานอันเป็นภารกิจของสภา มหาวิทยาลัย					

